

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12628 *Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La importància del Registre Civil demana l'adopció d'un nou model que s'ajuste tant als valors consagrats en la Constitució de 1978 com a la realitat actual de la societat espanyola.

Encara que la vigent Llei del Registre Civil, de 8 de juny de 1957, ha donat mostres de la seua qualitat tècnica i de la seua capacitat d'adaptació al llarg d'estos anys, és innegable que la rellevància de les transformacions que hi ha hagut al nostre país exigix un canvi normatiu en profunditat que, arreplegant els aspectes més valuosos de la institució registral, l'acomode plenament a l'Espanya de hui, la realitat política, social i tecnològica de la qual és completament diferent de la de llavors.

La Constitució de 1978 situa les persones i els seus drets en el centre de l'acció pública. L'eixe reconeixement inequívoc de la dignitat i la igualtat ha suposat el progressiu abandó de construccions jurídiques d'èpoques passades que configuraven l'estat civil a partir de l'estat social, la religió, el sexe, la filiació o el matrimoni.

Un registre civil coherent amb la Constitució ha d'assumir que les persones –iguals en dignitat i drets– són la seua única raó de ser, no sols des d'una perspectiva individual i subjectiva, sinó també en la seua dimensió objectiva, com a membres d'una comunitat políticament organitzada.

Per este motiu, la llei abandona la vella preocupació per la constatació territorial dels fets concernents a les persones, i la substituíx per un model radicalment distint que prioritza l'historial de cada individu, alliberant-lo de càrregues administratives i equilibrant la necessària protecció del seu dret fonamental a la intimitat amb el caràcter públic del Registre Civil.

En este sentit, la llei suprimeix el tradicional sistema de divisió del Registre Civil en seccions –naixements, matrimonis, defuncions, tuteles i representacions legals– i crea un registre individual per a cada persona a la qual des de la primera inscripció que es practique se li assigna un codi personal.

Així mateix, en la present llei s'incorpora tant la Convenció dels Drets del Xiquet, de 20 de novembre de 1989, ratificada per Espanya el 30 de novembre de 1990, com la Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, de 13 de desembre de 2006, ratificada per Espanya el 23 de novembre de 2007.

II

La modernització del Registre Civil també fa pertinent que la seua administració siga assumida per funcionaris públics diferents d'aquells que integren el poder judicial de l'Estat, la comesa constitucional del qual és jutjar i executar el que jutja.

En efecte, l'aplicació al Registre Civil de tècniques organitzatives i de gestió de naturalesa administrativa permetrà una major uniformitat de criteris i una tramitació més

àgil i eficient dels distints expedients, sense cap minva del dret dels ciutadans a una tutela judicial efectiva, perquè tots els actes del Registre Civil queden subjectes a control judicial.

Esta llei delimita amb claredat les tradicionals funcions governatives i judicials que, per inèrcia històrica, encara apareixen entremesclades en el sistema de la Llei de 1957, i aproxima el nostre model de Registre Civil a l'existent en altres països del nostre entorn, en els quals també s'ha optat per un òrgan o entitat de naturalesa administrativa a fi de prestar un servei públic de major qualitat, sense perjudi de la garantia judicial dels drets dels ciutadans.

Ja que la matèria a què es referix el funcionament del Registre Civil és l'estat civil de les persones i, en certs aspectes, el dret de família, la jurisdicció competent és la civil. No obstant això, se n'exceptua la nacionalitat per residència, respecte de la qual persisteixen les raons que van aconsellar traslladar esta matèria a la jurisdicció contenciosa administrativa amb l'entrada en vigor de la Llei 18/1990, de 17 de desembre, de reforma del Codi Civil.

III

Eixa mateixa vocació modernitzadora fa que en la llei es dissenye un registre civil únic per a tota Espanya, informatitzat i accessible electrònicament.

El Registre Civil es configura com una base de dades única que permet compaginar la unitat de la informació amb la gestió territorialitzada i la universalitat en l'accés. Este bot conceptual, que implica la superació del registre físicament articulat en llibres custodiats en oficines distribuïdes per tota Espanya, obliga a un replantejament de tota la seua estructura organitzativa, que ara ha de tindre com a objectiu principal eximir el ciutadà de la càrrega d'haver d'acudir presencialment a les oficines del Registre.

Un registre civil electrònic exigix una estructura organitzativa ben diferent de l'actual. Estructura que, a més, ha de tindre presents les comunitats autònomes.

A tot això es dedica el títol III d'esta llei, en el qual es preveu una organització del Registre Civil molt més senzilla que l'anterior; es diferenciarà entre oficines generals, oficina central i oficines consulars, dotades de funcions i competències pròpies, encara que depenent de la Direcció General dels Registres i del Notariat com a centre superior directiu, consultiu i responsable últim del Registre Civil.

Hi haurà una oficina general per cada comunitat o ciutat autònoma i una altra més per cada 500.000 habitants, al capdavant de la qual es trobarà un encarregat a qui se li assignen les funcions de recepció de declaracions i sol·licituds, la tramitació i resolució d'expedients, la pràctica d'inscripcions i, si és el cas, l'expedició de certificats. A l'oficina central li correspon, entre altres funcions, efectuar les inscripcions derivades de resolucions dictades per la Direcció General dels Registres i del Notariat en els expedients que són de la seua competència. Quant a les oficines consulars, el seu règim jurídic no diferix substancialment del vigent.

La unitat d'actuació queda garantida per mitjà del caràcter vinculant de les instruccions, resolucions i circulars de la Direcció General dels Registres i del Notariat, així com per l'establiment d'un sistema de recursos que seguix les regles generals de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, amb la previsió expressa d'un recurs davant de la mencionada direcció general.

IV

La llei considera el Registre Civil com un registre electrònic, en el qual es realitzen assentaments informàtics, que organitza la publicitat i dóna fe dels fets i actes de l'estat civil. Des d'esta concepció s'hi incorpora l'ús de les noves tecnologies i de la firma electrònica.

El règim de la publicitat del Registre Civil s'articula a partir de dos instruments: la certificació electrònica i l'accés de l'Administració, en l'exercici de les seues funcions públiques, a la informació registral. Este últim es concep com l'instrument preferent de

publicitat, de tal manera que només en casos excepcionals el ciutadà haurà de presentar certificats de dades del Registre Civil.

El caràcter electrònic del Registre Civil no significa alterar la garantia de privacitat de les dades que s'hi continguen. Encara que el Registre Civil està exclòs de l'àmbit d'aplicació de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, es presta una especial protecció a les dades, mentres continguen informació que afecte l'esfera de la intimitat de la persona. El que és rellevant és que les dades protegides només pertanyen al seu titular, i a ell correspon autoritzar que siguin facilitades a tercers.

V

En relació amb els aspectes substantius de la llei, mereix una menció especial el títol VI, relatiu a fets i actes inscripcionals. Respecte de la inscripció de naixement pels responsables dels centres sanitaris, es mantenen els criteris generals i es preveu la remissió de les dades del nascut a través d'un document oficial. A cada nascut se li obrirà un registre individual i li serà assignat un codi personal.

El nom i cognoms es configuren com un element d'identitat del nascut derivat del dret de la personalitat, i com a tal s'incorpora a la inscripció de naixement. A fi d'avançar en la igualtat de gènere, es prescindix de la històrica prevalença del cognom patern enfront del matern, i es permet que ambdós progenitors siguin els que decidisquen l'ordre dels cognoms. Igualment, se sistematitza i agilitza el procediment de canvi de noms i cognoms i se sotmet, com a regla general, a la competència de l'encarregat del Registre Civil. Quant a la filiació, s'elimina tota referència a la no matrimonial, amb plena equiparació a la matrimonial.

La instrucció de l'expedient matrimonial i la celebració del matrimoni és competència dels ajuntaments, els quals hauran de remetre d'ofici la documentació preceptiva al Registre Civil. Els cònsols autoritzaran, celebraran i inscriuran els matrimonis d'espanyols en l'estranger. No es modifica la comunicació al Registre Civil dels matrimonis celebrats de manera religiosa.

De manera semblant a la del naixement es regula la inscripció de la defunció per mitjà de la remissió pels centres sanitaris del document oficial, acompanyat d'informe mèdic. Es manté el requisit de la pràctica prèvia de la inscripció de defunció per a procedir a la inhumació o incineració.

La descentralització introduïda per la Constitució de 1978 està present, no sols des del punt de vista territorial, sinó també des de la perspectiva de la distribució de competències. Així, es preveu l'accés al Registre Civil d'actes regulats en alguns drets civils especials com, per exemple, les autotuteles, apoderaments preventius o especialitats en matèria de règim econòmic del matrimoni. Igualment, es preveu la utilització de les llengües cooficials, tant en la inscripció com en l'expedició de certificats. A més, la llei garanteix l'adequada coexistència de la competència estatal sobre registre civil i les de caràcter executiu que corresponen a les comunitats autònomes.

VI

La normativa de dret internacional privat es conté en el títol X de la llei, amb una actualització de les solucions jurídiques influïdes per l'avanç de la legislació europea i la creixent importància de l'element estranger amb accés al Registre Civil. La coherència del model exigeix, respecte d'aixó, mantindre la unitat, dins de les particularitats inherents a cada sector.

Una de les majors novetats se centra en la inscripció de documents judicials estrangers. D'esta manera, es permet no sols la inscripció previ exequatur, sinó també la possibilitat que l'encarregat del Registre Civil realitze la inscripció després de fer un reconeixement incidental.

La complexitat inherent a les situacions internacionals justifica que la inscripció de documents estrangers judicials i no judicials, així com de certificats estrangers, corresponga amb caràcter exclusiu a l'oficina central del Registre. L'oficina central es configura, a més,

com l'autoritat encarregada en matèria de cooperació internacional en totes aquelles matèries sotmeses a la llei.

VII

L'articulat es completa amb disposicions addicionals, transitòries i finals, així com amb una disposició derogatòria.

Es deroga la Llei de Registre Civil, de 8 de juny de 1957, que, no obstant això, continuarà sent aplicada mentres quede extingit el complex règim transitori previst en la llei. D'esta manera, es preveu un règim d'incorporació progressiva dels registres individuals i es mantenen temporalment els efectes que l'ordenament vigent atribuïx al llibre de família. Igualment, es deroguen expressament els preceptes del Codi Civil que resulten incompatibles amb les previsions de la present llei.

En efecte, ja que es prescindirà del llibre de família –que perd sentit dins del model modern que s'ha configurat en la present llei– s'ha previst que en cada registre individual conste un full o extracte en el qual figuren les dades personals de la vida de l'individu. Conseqüentment, amb este disseny del full individual, i buscant una major simplicitat i eficiència del sistema, la llei distingix entre les inscripcions, les anotacions registrals i, finalment, l'assentament de cancel·lació.

Es modifica la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, a fi de determinar l'òrgan judicial i el procediment per a conèixer dels recursos enfront de les resolucions de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria d'estat civil. Les dites previsions no seran aplicables als recursos enfront de resolucions relatives a l'adquisició de nacionalitat per residència, la regulació i competència judicial de les quals no es modifica.

La desjudicialització del Registre Civil imposa la derogació de l'article 86 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder judicial –que es du a terme a través de llei orgànica complementària–, i del que preveu la Llei 38/1998, de 28 de desembre, de Planta i Demarcació Judicial, respecte als registres civils.

La complexitat de la llei i el canvi radical respecte al model anterior aconsellen un extens termini de *vacatio legis*, que s'ha fixat en tres anys, per a permetre la progressiva posada en marxa del nou model, evitant disfuncions en el tractament de la informació registral i la implementació de la nova estructura organitzativa.

TÍTOL I

El Registre Civil. Disposicions generals

CAPÍTOL PRIMER

Naturalesa, contingut i competències del Registre Civil

Article 1. *Objecte de la llei.*

La present llei té com a objecte l'ordenació jurídica del Registre Civil.

En particular, té com a finalitat regular l'organització, direcció i funcionament del Registre Civil, l'accés dels fets i actes que s'hi fan constar i la publicitat i els efectes que s'atorguen al seu contingut.

Article 2. *Naturalesa i contingut del Registre Civil.*

1. El Registre Civil és un registre públic dependent del Ministeri de Justícia. Tots els assumptes referents al Registre Civil estan encomanats a la Direcció General dels Registres i del Notariat.

Els encarregats del Registre Civil han de complir les ordes, instruccions, resolucions i circulars del Ministeri de Justícia i de la Direcció General dels Registres i del Notariat.

2. El Registre Civil té com a objecte fer constar oficialment els fets i actes que es referixen a l'estat civil de les persones i aquells altres que determine la present llei.

3. El contingut del Registre Civil està integrat pel conjunt de registres individuals de les persones físiques i per la resta de les inscripcions que s'hi efectuen d'acord amb el que preveu la present llei.

Article 3. *Elements definitoris del Registre Civil.*

1. El Registre Civil és únic per a tota Espanya.

2. El Registre Civil és electrònic. Les dades seran objecte de tractament automatitzat i s'integraran en una base de dades única l'estructura, l'organització i el funcionament de la qual és competència del Ministeri de Justícia, d'acord amb la present llei i amb les normes que la despleguen.

3. Seran aplicables al Registre Civil les mesures de seguretat establides en la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

Article 4. *Fets i actes inscriptibles.*

Tenen accés al Registre Civil els fets i actes que es referixen a la identitat, estat civil i la resta de circumstàncies de la persona. Són, per tant, inscriptibles:

1r. El naixement.

2n. La filiació.

3r. El nom i els cognoms i els seus canvis.

4t. El sexe i el canvi de sexe.

5t. La nacionalitat i el veïnatge civil.

6t. L'emancipació i el benefici de la majoria d'edat.

7m. El matrimoni. La separació, nul·litat i divorci.

8u. El règim econòmic matrimonial legal o pactat.

9é. Les relacions paternofilials i les seues modificacions.

10é. La modificació judicial de la capacitat de les persones, així com la que deriva de la declaració de concurs de les persones físiques.

11é. La tutela, la curatela i la resta de representacions legals i les seues modificacions.

12é. Els actes relatius a la constitució i règim del patrimoni protegit de les persones amb discapacitat.

13é. L'autotutela i els apoderaments preventius.

14é. Les declaracions d'absència i defunció.

15é. La defunció.

Article 5. *Registre individual.*

1. Cada persona tindrà un registre individual en què constaran els fets i actes relatius a la identitat, estat civil i la resta de circumstàncies en els termes de la present llei.

2. El registre individual s'obrirà amb la inscripció de naixement o amb el primer assentament que s'efectue.

3. En el dit registre s'inscriuran o anotaran, continuadament, successivament i cronològicament, tots els fets i actes que tinguen accés al Registre Civil.

Article 6. *Codi personal.*

A cada registre individual obert amb la primera inscripció que es realitze se li assignarà un codi personal constituït per la seqüència alfanumèrica que atribuisca el sistema informàtic vigent per al document nacional d'identitat.

Article 7. *Firma electrònica.*

1. Els encarregats de les oficines del Registre Civil disposaran de firma electrònica reconeguda. Per mitjà de la dita firma seran efectuats els assentaments del Registre Civil i els certificats que s'expedisquen del seu contingut.

2. Els ciutadans podran accedir als serveis del Registre Civil per mitjà de firma electrònica, d'acord amb el que disposa la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

Article 8. Comunicació entre les oficines del Registre Civil i amb les administracions públiques.

1. Les oficines del Registre Civil es comunicaran entre si a través de mitjans electrònics.

2. Totes les administracions i funcionaris públics, en l'exercici de les seues competències i sota la seua responsabilitat, tindran accés a les dades que consten en el Registre Civil únic amb les excepcions relatives a les dades especialment protegides previstes en esta llei. El dit accés s'efectuarà igualment per mitjà de procediments electrònics amb els requisits i prescripcions tècniques que siguen establides dins de l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat i de l'Esquema Nacional de Seguretat.

Article 9. Competències generals del Registre Civil.

En el Registre Civil constaran els fets i actes inscriptibles que afecten els espanyols i els referits a estrangers, succeïts en territori espanyol.

Igualment, s'hi inscriuran els fets i actes que hagen tingut lloc fora d'Espanya, quan les corresponents inscripcions siguen exigides pel dret espanyol.

Article 10. Regles de competència.

1. La sol·licitud d'inscripció i la pràctica d'esta es podran efectuar en qualsevol de les oficines generals del Registre Civil amb independència del lloc en què es produïsquen els fets o actes inscriptibles. Si es produïxen en l'estranger, la inscripció se sol·licitarà i, si és el cas, s'efectuarà en l'oficina consular de la circumscripció corresponent. En este últim cas, la inscripció també es podrà sol·licitar i efectuar en qualsevol de les oficines generals.

2. Els ciutadans podran sol·licitar en qualsevol de les oficines generals o consulars del Registre Civil o per mitjans electrònics l'accés a la informació que continguen a través dels mitjans de publicitat que preveu esta llei.

CAPÍTOL SEGON

Drets i deures davant del Registre Civil

Article 11. Drets davant del Registre Civil.

Són drets de les persones davant del Registre Civil:

a) El dret a un nom i a ser inscrit per mitjà de l'obertura d'un registre individual i l'assignació d'un codi personal.

b) El dret a la inscripció dels fets i actes que es referixen a la seua identitat, estat civil i la resta de circumstàncies personals que la llei preveja.

c) El dret a accedir a la informació que sol·licite sobre el contingut del Registre, amb les limitacions previstes en la present llei.

d) El dret a obtindre certificats.

e) El dret a la intimitat en relació amb dades especialment protegides sotmeses a règim de publicitat restringida.

f) El dret a accedir als serveis del Registre Civil en qualsevol de les oficines generals o consulars del Registre Civil.

g) El dret a utilitzar davant del Registre Civil qualsevol de les llengües oficials en el lloc on radique l'oficina.

h) El dret a la igualtat de gènere i al ple reconeixement del principi d'igualtat, en totes les seues manifestacions, en matèria de dret del Registre Civil.

- i) El dret a promoure la inscripció de determinats fets i actes dirigits a la protecció dels menors, persones amb capacitat modificada judicialment, persones amb discapacitat i persones majors.
- j) El dret a promoure la rectificació o modificació dels assentaments registrals en els casos legalment o reglamentàriament previstos.
- k) El dret a interposar recursos en els termes que preveu la present llei.
- l) El dret a accedir als servicis del Registre Civil amb garantia dels principis d'accessibilitat universal i disseny per a totes les persones.

Article 12. *Deures davant del Registre Civil.*

Són deures de les persones davant del Registre Civil:

- a) El deure de promoure la pràctica dels assentaments registrals en els casos previstos en la present llei.
- b) El deure d'instar la inscripció quan esta tinga caràcter constitutiu en els casos legalment previstos.
- c) El deure de comunicar els fets i actes inscripcionables d'acord amb el que preveu la present llei.
- d) El deure de presentar la documentació necessària quan les dades corresponents no estiguen en poder de les administracions públiques.
- e) El deure de subministrar dades veraces i exactes en les sol·licituds d'inscripció o en compliment dels deures a què es referixen els números anteriors.
- f) El deure de cooperar en el bon funcionament del Registre Civil com a servici públic.

TÍTOL II

Principis de funcionament del Registre Civil

Article 13. *Principi de legalitat.*

Els encarregats del Registre Civil comprovaran d'ofici la realitat i legalitat dels fets i actes de la inscripció dels quals es pretén, segons el que resulte dels documents que els acrediten i certifiquen, i examinaran en tot cas la legalitat i exactitud dels dits documents.

Article 14. *Principi d'oficialitat.*

Els encarregats del Registre Civil hauran d'efectuar la inscripció oportuna quan tinguen en el seu poder els títols necessaris.

Les persones físiques i jurídiques i els organismes i institucions públiques que estiguen obligats a promoure les inscripcions facilitaràn als encarregats del Registre Civil les dades i informació necessàries per a la pràctica d'aquelles.

Article 15. *Principi de publicitat.*

1. Els ciutadans tindran lliure accés a les dades que figuren en el seu registre individual.

2. El Registre Civil és públic. Les administracions i funcionaris públics, per a l'exercici de les seues funcions i sota la seua responsabilitat, podran accedir a les dades contingudes en el Registre Civil.

3. També es podrà obtindre informació registral, pels mitjans de publicitat previstos en els articles 80 i següents de la present llei, quan es referisca a persona diferent del sol·licitant, sempre que conste la identitat del sol·licitant i hi haja un interès legítim.

4. Queden exceptuats del règim general de publicitat les dades especialment protegides, que estaran sotmeses al sistema d'accés restringit al qual es referixen els articles 83 i 84 de la present llei.

Article 16. *Presumpció d'exactitud.*

1. Els encarregats del Registre Civil estan obligats a vetlar per la concordança entre les dades inscrites i la realitat extraregstral.
2. Es presumix que els fets inscrits existixen i els actes són vàlids i exactes mentres l'assentament corresponent no siga rectificat o cancel·lat en la forma prevista per la llei.
3. Quan s'impugnen judicialment els actes i fets inscrits en el Registre Civil, caldrà instar la rectificació de l'assentament corresponent.

Article 17. *Eficàcia probatòria de la inscripció.*

1. La inscripció en el Registre Civil constituïx prova plena dels fets inscrits.
2. Només en els casos de falta d'inscripció o en els que no siga possible certificar l'assentament s'admetran altres mitjans de prova.

En el primer cas, serà requisit indispensable per a la seua admissió l'acreditació que, prèviament o simultàniament, s'ha instat la inscripció omesa o la reconstrucció de l'assentament, i no la seua mera sol·licitud.

Article 18. *Eficàcia constitutiva de la inscripció en el Registre Civil.*

La inscripció en el Registre Civil només tindrà eficàcia constitutiva en els casos previstos per la llei.

Article 19. *Presumpció d'integritat. Principi d'inoposabilitat.*

1. El contingut del Registre Civil es presumix íntegre respecte dels fets i actes inscrits.
2. En els casos legalment previstos, els fets i actes inscripcionals d'acord amb les prescripcions d'esta llei seran oposables a tercers des que accedisquen al Registre Civil.

TÍTOL III

Estructura i dependència del Registre Civil

CAPÍTOL PRIMER

Oficines del Registre Civil

Article 20. *Estructura del Registre Civil.*

1. El Registre Civil depén del Ministeri de Justícia i s'organitza en:
 - 1r. Oficina central.
 - 2n. Oficines generals.
 - 3r. Oficines consulars.
2. Les inscripcions i la resta d'assentaments registrals seran efectuats pels encarregats de les oficines del Registre Civil.

Sota la seua responsabilitat i en els termes i amb els límits que reglamentàriament es determinen, l'encarregat podrà delegar funcions en el personal al servici de l'oficina del Registre Civil.
3. Els ciutadans podran presentar la sol·licitud i la documentació requerides davant de qualsevol oficina del Registre Civil o remetre-les electrònicament. Igualment, podran presentar en els ajuntaments la sol·licitud i la documentació necessàries per a les actuacions davant del Registre Civil.

Article 21. *Oficina central del Registre Civil.*

1. El Ministeri de Justícia designarà els encarregats de l'oficina central del Registre Civil.
2. L'oficina central del Registre Civil exercix les funcions següents:
 - 1a. Efectuar les inscripcions que es deriven de resolucions dictades per la Direcció General dels Registres i del Notariat, referides a fets o actes susceptibles d'inscripció en el Registre Civil.
 - 2a. Efectuar la inscripció dels documents autèntics estrangers judicials i extrajudicials i certificats d'assentaments estesos en registres estrangers.
 - 3a. Efectuar la inscripció de defunció de les persones de nacionalitat estrangera al servici de les Forces Armades i de les Forces i Cossos de Seguretat, sempre que esta defunció haja ocorregut durant una missió o operació fora d'Espanya i que el sistema registral de l'Estat on es va produir el fet no realitzara la inscripció pertinent. El que s'ha dit anteriorment serà sense perjudi de traslladar la inscripció realitzada al registre de l'Estat del qual siga nacional la persona morta.
 - 4a. També exercirà totes aquelles funcions que li siguen atribuïdes per les lleis.
3. L'oficina central és l'autoritat encarregada en matèria de cooperació internacional sobre Registre Civil en els termes previstos pels instruments internacionals aplicables a Espanya i per la present llei.

Article 22. *Oficines generals del Registre Civil.*

1. En cada comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia s'ubicarà almenys una oficina general del Registre Civil. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències executives en la matèria podran crear en els seus respectius àmbits territorials, a més, una oficina general del Registre Civil per cada 500.000 habitants.

Excepcionalment, per raó de la singular distribució de la població o per les característiques del territori, es podran crear altres tres oficines generals en cada comunitat autònoma.

En consideració a les dificultats d'accés derivades del caràcter insular dels seus territoris, Canàries i Balears comptaran, en tot cas, amb almenys una oficina general del Registre Civil en cada una de les illes en què hi haja un registre civil quan entre en vigor la present llei.
2. Al capdavant de cada oficina general del Registre Civil hi haurà un encarregat del Registre Civil, que exercirà les seues funcions sota la dependència de la Direcció General dels Registres i del Notariat. Excepcionalment i per necessitats del servici, es podrà designar més d'un encarregat.
3. Correspondrà al Ministeri de Justícia i a les comunitats autònomes amb competències executives en la matèria designar els encarregats de les oficines generals del Registre Civil en els seus respectius àmbits territorials.
4. Són funcions de les oficines generals del Registre Civil:
 - 1a. Rebre i documentar declaracions de coneixement i de voluntat en matèries pròpies de la seua competència, així com expedir certificats.
 - 2a. Rebre per via electrònica o presencial sol·licituds o formularis, així com altres documents que servisquen de títol per a efectuar un assentament en el Registre Civil.
 - 3a. Tramitar i resoldre els expedients de Registre Civil que els atribuïska l'ordenament jurídic.
 - 4a. Practicar les inscripcions i la resta d'assentaments de la seua competència.
 - 5a. Expedir certificats dels assentaments registrals.
 - 6a. Qualsevol altres que determine la Direcció General dels Registres i del Notariat.

Article 23. *Oficines consulars del Registre Civil.*

Les oficines consulars del Registre Civil estaran a càrrec dels cònsols d'Espanya o, si és el cas, dels funcionaris diplomàtics encarregats de les seccions consulars de la missió diplomàtica.

Article 24. *Funcions de les oficines consulars del Registre Civil.*

Són funcions dels registres consulars:

1a. Inscriure els fets i actes relatius a espanyols succeïts en la seua circumscripció consular, així com els documents estrangers judicials i no judicials i certificats de registres civils estrangers que servisquen de títol per a efectuar la inscripció.

2a. Expedir certificats dels assentaments registrals.

3a. Rebre i documentar declaracions de coneixement i de voluntat en matèries pròpies de la seua competència.

4a. Instruir l'expedient previ de matrimoni, així com expedir els certificats de capacitat necessaris per a la seua celebració en l'estranger.

5a. Comunicar a la Direcció General dels Registres i del Notariat la legislació estrangera vigent en matèria vinculada a l'estat civil de les persones.

CAPÍTOL SEGON

La Direcció General dels Registres i del Notariat

Article 25. *La Direcció General dels Registres i del Notariat.*

La Direcció General dels Registres i del Notariat és el centre directiu i consultiu del Registre Civil d'Espanya.

Article 26. *Funcions de la Direcció General dels Registres i del Notariat en el Registre Civil.*

En matèria de Registre Civil, són funcions de la Direcció General dels Registres i del Notariat les següents:

1a. Promoure l'elaboració de disposicions de caràcter general.

2a. Dictar les instruccions, resolucions i circulars que considere procedents en els assumptes de la seua competència, que tindran caràcter vinculant.

3a. Supervisar i coordinar el compliment de les normes registrals per l'encarregat i la resta de personal al servici de les oficines del Registre Civil.

4a. Resoldre els recursos legalment previstos i atendre les consultes que es plantegen sobre la interpretació i execució de la legislació en matèria de Registre Civil.

5a. Resoldre els expedients de la seua competència en matèria de Registre Civil.

6a. Ordenar la planificació estratègica, i coordinar les actuacions en esta matèria amb altres administracions i institucions públiques o privades.

7a. Implantar i elaborar programes de qualitat del servici públic que presta el Registre Civil.

8a. Qualsevol altres que li atribuïsquen les lleis.

TÍTOL IV

Títols que accedixen al Registre Civil. Control de legalitat

CAPÍTOL PRIMER

Títols que accedixen al Registre Civil

Article 27. *Documents autèntics per a efectuar inscripcions.*

1. El document autèntic, siga original o testimoni, siga judicial, administratiu, notarial o registral, és títol suficient per a inscriure el fet o acte que accedix al Registre Civil.

També és títol suficient per a efectuar la inscripció el document estranger que complisca els requisits establits en els articles 96 i 97 de la present llei.

2. Les resolucions judicials fermes són títols suficients per a inscriure el fet o acte que constitueixen o declaren. Si contradiuen fets inscrits, s'ha d'efectuar la rectificació corresponent.

3. Els documents a què es referixen els dos apartats anteriors es podran presentar en qualsevol suport, incloent-hi l'electrònic, sempre que complisquen els requisits, format i eficàcia previstos en les respectives normes reguladores.

4. Els documents presentats en les oficines del Registre Civil i en els ajuntaments es custodiaran i conservaran en els termes establits per la normativa reguladora d'esta matèria per a les administracions públiques.

Article 28. *Certificats de registres estrangers.*

Per a efectuar inscripcions sense expedient, en virtut de certificació de registre estranger, serà necessari el compliment dels requisits establits en la normativa aplicable perquè tinga eficàcia a Espanya.

Article 29. *Declaracions de les persones obligades.*

1. Les declaracions en virtut de les quals s'hagen d'efectuar els assentaments es consignaran en acta firmada pel funcionari competent de l'oficina general o consular i pels declarants, o bé per mitjà de l'ompliment del formulari aprovat oficialment.

2. La verificació de les declaracions comprendrà la capacitat i identitat del declarant.

CAPÍTOL SEGON

Control de legalitat

Article 30. *Control de legalitat dels documents.*

1. Els obligats a promoure la inscripció només hauran d'aportar els documents exigits per la llei quan les dades que s'hi incorporen no consten en el Registre Civil o no puguen ser facilitades per altres administracions o funcionaris públics.

2. L'encarregat de l'oficina del Registre Civil davant del qual se sol·licita la inscripció haurà de controlar la legalitat de les formes extrínseques del document, la validesa dels actes i la realitat dels fets continguts en este.

La qualificació de les sentències i resolucions judicials recaurà sobre la competència i classe del procediment seguit, formalitats extrínseques dels documents presentats i assentaments del mateix registre.

3. Si l'encarregat de l'oficina del Registre Civil té dubtes fundats sobre la legalitat dels documents, sobre la veracitat dels fets o sobre l'exactitud de les declaracions, realitzarà abans d'estendre la inscripció, i en el termini de deu dies, les comprovacions oportunes.

Si de la verificació dels documents i declaracions efectuades es dedueix una contradicció essencial entre el Registre i la realitat, l'encarregat del Registre Civil ho comunicarà al ministeri fiscal i ho advertirà als interessats.

Article 31. Examen de les sol·licituds d'inscripció i de les declaracions.

En l'examen de les sol·licituds i de les declaracions que es formulen, l'oficina consular o general del Registre Civil verificarà la identitat i capacitat dels sol·licitants o declarants i, si és el cas, comprovarà l'autenticitat de la firma.

Article 32. Constància de sol·licituds i declaracions efectuades en les oficines del Registre Civil.

1. Les sol·licituds i declaracions que formulen els ciutadans a través de qualsevol dels mitjans que preveu esta llei davant de les oficines del Registre Civil quedaran degudament registrades en la forma que reglamentàriament es determine.

En tot cas, haurà de quedar constància de la identitat i domicili del sol·licitant o declarant, del document nacional d'identitat o número d'identificació de l'estranger, de la data en què s'ha formulat la sol·licitud o declaració, del contingut d'esta i de l'actuació del funcionari de l'oficina a la qual s'haja dirigit.

2. A esta informació hauran d'accedir totes les oficines del Registre Civil, que denegaran a l'interessat la inscripció sol·licitada o la recepció de la declaració sobre la qual el funcionari o funcionaris competents d'una oficina ja s'haja pronunciat o haja sigut requerida per a fer-ho.

TÍTOL V

Els assentaments registrals

CAPÍTOL PRIMER

Competència per a efectuar els assentaments

Article 33. Regla general per a la pràctica dels assentaments.

1. L'encarregat de l'oficina del Registre Civil davant del qual es presente el títol o es formule la declaració efectuarà els assentaments corresponents d'ofici o dictarà una resolució en la qual els denegarà en el termini de cinc dies. La inscripció de la defunció, no existint obstacle legal, es farà el mateix dia de la presentació de la documentació. En les oficines consulars del Registre Civil, per a les inscripcions referents a nacionalitat i matrimoni, els assentaments es faran en el termini més breu possible.

2. Sense perjudi del que disposa l'apartat anterior, l'encarregat de l'oficina central efectuarà els assentaments a què donen lloc les resolucions dictades en els expedients per a la tramitació i resolució dels quals siga competent el Ministeri de Justícia.

Article 34. Assentaments de resolucions judicials.

El secretari judicial de l'òrgan que haja dictat una resolució el contingut de la qual haja de ser assentada en el Registre Civil perquè afecta l'estat civil de les persones haurà de remetre testimoni de la resolució judicial mencionada, per mitjans electrònics, a l'oficina del Registre Civil.

Article 35. Inscripció de documents notariais.

Els notaris, dins del seu àmbit de competències, remetran els documents públics que donen lloc a assentament en el Registre Civil, per mitjans electrònics, a l'oficina general del Registre Civil.

CAPÍTOL SEGON

Regles generals per a la pràctica d'assentaments

Article 36. *Assentaments electrònics.*

1. En el Registre Civil tots els assentaments s'estendran en suport i format electrònic. Els dits assentaments s'hauran d'ajustar als models aprovats per la Direcció General dels Registres i del Notariat.

2. En circumstàncies excepcionals i quan no siga possible practicar assentaments electrònics, l'assentament es podrà efectuar en suport paper. En este cas, es traslladarà al format electrònic amb la major celeritat possible.

3. Els assentaments en el Registre Civil s'han d'arxivar, després del seu tancament, en un registre electrònic de seguretat.

Article 37. *Llengües oficials.*

Els ciutadans que insten la inscripció d'un fet o acte en el Registre Civil podran sol·licitar que esta es faça en qualsevol de les llengües oficials del lloc on radique l'oficina general del Registre Civil.

CAPÍTOL TERCER

Classes d'assentaments

Article 38. *Classes d'assentaments.*

Els assentaments del Registre Civil són les inscripcions, les anotacions i les cancel·lacions.

Article 39. *Inscripcions.*

1. La inscripció és la modalitat d'assentament a través de la qual accedixen al Registre Civil els fets i actes relatius a l'estat civil de les persones i aquells altres determinats per esta llei.

2. Els efectes de la inscripció són els que preveuen els articles 17 i 18 de la present llei.

Article 40. *Anotacions registrals.*

1. Les anotacions registrals són la modalitat d'assentament que en cap cas tindrà el valor probatori que proporciona la inscripció. Tindran un valor merament informatiu, excepte els casos en què la llei els atribusca valor de presumpció.

2. Les anotacions registrals s'estendran a petició del ministeri fiscal o de qualsevol interessat.

3. Poden ser objecte d'anotació els fets i actes següents:

1r. El procediment judicial, administratiu o registral en tràmit que puga afectar el contingut del Registre Civil.

2n. El fet la inscripció del qual no puga estendre's perquè, en algun dels seus aspectes, no s'acredita legalment.

3r. Les declaracions amb valor de presumpció.

4t. El fet o acte relatiu a espanyols o succeït a Espanya que afecte el seu estat civil, segons la llei estrangera.

5t. La sentència o resolució estrangera que afecte l'estat civil, fins que no s'obtinga l'exequàtur o el reconeixement incidental a Espanya.

6t. La sentència o resolució canònica l'execució de la qual, quant a efectes civils, no haja sigut decretada encara pel tribunal corresponent.

- 7m. La desaparició.
- 8u. Les actuacions tutelars i d'altres figures tuitives previstes en la llei, en els casos que es determinen reglamentàriament.
- 9é. L'acolliment, la guarda administrativa i la guarda de fet.
- 10é. Aquells altres fets o actes l'anotació dels quals es preveja en esta o una altra llei.

Article 41. *Cancel·lacions.*

Els assentaments de cancel·lació priven d'eficàcia, total o parcial, l'assentament registral de qualsevol classe per nul·litat del mateix assentament, per ineficàcia o inexistència del fet o de l'acte o per qualsevol altra causa establida per la llei.

La cancel·lació s'efectuarà en virtut de títol adequat, ja siga d'ofici o a sol·licitud de l'interessat.

CAPÍTOL QUART

Promoció de la inscripció i d'altres assentaments

Article 42. *Persones obligades a promoure la inscripció.*

- 1. Estan obligats a promoure sense demora la inscripció:
 - 1r Els designats en cada cas per la llei.
 - 2n Aquells als quals es referix el fet inscripcible, els seus hereus o representants legals.
 - 3r El ministeri fiscal en l'exercici de les seues funcions d'acord amb les previsions d'esta llei.
- 2. Les autoritats i els funcionaris no compresos en el número anterior, que tinguen constància per raó dels seus càrrecs dels fets no inscrits, estan obligats a comunicar-los al ministeri fiscal.

Article 43. *Comunicació de fets i actes al Registre Civil.*

Les persones obligades a promoure la inscripció hauran de comunicar els fets i els actes inscripcibles, bé per mitjà de la presentació dels formularis oficials degudament omplits, bé per mitjà de la seua remissió per mitjans electrònics en la forma que reglamentàriament es determine, adjuntant els documents acreditatius que en cada cas s'establisquen.

També serà procedent la inscripció a instància de qualsevol persona que presente títol suficient.

TÍTOL VI

Fets i actes inscripcibles

CAPÍTOL PRIMER

Inscripció de naixement

Secció 1a. Fet inscripcible i persones obligades a promoure la inscripció

Article 44. *Inscripció de naixement i filiació.*

- 1. Són inscripcibles els naixements de les persones, d'acord amb el que preveu l'article 30 del Codi Civil.

2. La inscripció fa fe del fet, data, hora i lloc del naixement, identitat, sexe i, si és el cas, filiació de l'inscrit.

3. La inscripció de naixement es practicarà en virtut de declaració formulada en un document oficial firmat degudament pel declarant o declarants, acompanyada de l'informe facultatiu. Si no n'hi ha, s'haurà d'aportar la documentació acreditativa en els termes que es determinen reglamentàriament.

L'encarregat de l'oficina general o consular, una vegada rebuda i examinada la documentació, practicarà immediatament la inscripció de naixement. Esta inscripció determinarà l'obertura d'un nou registre individual, al qual s'assignarà un codi personal en els termes que preveu l'article 6 de la present llei.

4. No constarà la filiació paterna en els casos en què es constata que la mare té vincle matrimonial amb una persona diferent de la que figura en la declaració o s'aplique la presumpció prevista en l'article 116 del Codi Civil. En estos casos, es practicarà la inscripció de naixement de forma immediata i s'obrirà un expedient registral.

En els casos de filiació adoptiva, es farà constar la resolució judicial que constituïska l'adopció, la qual quedarà sotmesa al règim de publicitat restringida previst en la present llei.

5. Una vegada practicada la inscripció, l'encarregat expedirà un certificat literal de la inscripció de naixement i el remetrà al domicili assenyalat amb este fi pel declarant o declarants.

Article 45. *Obligats a promoure la inscripció de naixement.*

Estan obligats a promoure la inscripció de naixement:

1r La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris.

2n El personal mèdic o sanitari que haja atés el part, quan este haja tingut lloc fora d'un establiment sanitari.

3r El pare.

4t La mare.

5t El parent més pròxim o, si no n'hi ha, qualsevol persona major d'edat present en el lloc del part quan es va produir.

Article 46. *Comunicació del naixement pels centres sanitaris.*

La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris comunicarà en el termini de vint-i-quatre hores a l'oficina del Registre Civil que corresponga cada un dels naixements que hagen tingut lloc en el seu centre sanitari. El personal sanitari que assistisca al naixement haurà d'adoptar les cauteles necessàries per a assegurar la identificació del nadó i farà les comprovacions que es determinen reglamentàriament per a establir-ne la filiació.

Complits els requisits per a la inscripció, la comunicació es farà per mitjà de la remissió electrònica del formulari oficial de declaració degudament ple i firmat pels pares.

Els firmants hauran d'acreditar la seua identitat pels mitjans admesos en dret.

Article 47. *Inscripció de naixement per declaració d'altres persones obligades.*

1. Respecte dels naixements que s'hagen produït fora d'un establiment sanitari, o quan per qualsevol causa no s'haja remés el document en el termini i les condicions previstos en l'article anterior, els qui estiguen obligats a promoure la inscripció disposaran d'un termini de deu dies per a declarar el naixement davant de l'oficina general o consular del Registre Civil.

2. La declaració s'efectuarà presentant el document oficial degudament omplit, que haurà d'anar acompanyat del certificat mèdic preceptiu o, si no n'hi ha, del document acreditatiu en els termes que reglamentàriament es determinen.

3. La declaració es podrà fer presencialment en l'oficina general o consular del Registre Civil.

Article 48. *Menors abandonats i menors no inscrits.*

1. Les entitats públiques de les comunitats autònomes competents en matèria de protecció de menors hauran de promoure sense demora la inscripció de menors en situació de desemparament per abandó, siga coneguda la seua filiació o no, així com la inscripció de la tutela administrativa que, si és el cas, assumisquen, sense perjudi de l'anotació de la guarda que hagen d'assumir.

2. El ministeri fiscal promourà igualment la inscripció de menors no inscrits.

Secció 2a Contingut de la inscripció de naixement

Article 49. *Contingut de la inscripció de naixement i atribució de cognoms.*

1. En la inscripció de naixement constaran les dades d'identitat del nascut consistents en el nom que se li imposa i els cognoms que li corresponen segons la seua filiació. Hi constaran, així mateix, el lloc, la data i l'hora del naixement i el sexe del nascut.

2. La filiació determina els cognoms.

Si la filiació està determinada per les dos línies, els progenitors acordaran l'orde de transmissió del seu respectiu primer cognom, abans de la inscripció registral.

En cas de desacord o quan no s'hagen fet constar els cognoms en la sol·licitud d'inscripció, l'encarregat del Registre Civil requerirà els progenitors o els qui tinguen la representació legal del menor perquè en el termini màxim de tres dies comuniquen l'orde de cognoms. Transcorregut el dit termini sense comunicació expressa, l'encarregat acordarà l'orde dels cognoms atenent l'interés superior del menor.

En els supòsits de naixement amb una sola filiació reconeguda, esta determina els cognoms. El progenitor podrà determinar l'orde dels cognoms.

L'orde dels cognoms establert per a la primera inscripció de naixement determina l'orde per a la inscripció dels posteriors naixements amb idèntica filiació. En esta primera inscripció, quan se sol·licite així, podran constar la preposició «de» i les conjuncions «i» o «y» entre els cognoms, en els termes que preveu l'article 53 de la present llei.

3. També s'incorporarà a la inscripció el codi personal assignat.

4. Hi constaran, a més, i sempre que siga possible, les següents circumstàncies dels pares: nom i cognoms, document nacional d'identitat o número d'identificació d'estranger, lloc i data de naixement, estat, domicili i nacionalitat, així com qualsevol altra dada necessària per al compliment de l'objecte del Registre Civil a què es referix l'article 2 de la present llei que s'haja inclòs en els models aprovats oficialment.

Article 50. *Dret al nom.*

1. Tota persona té dret a un nom des del seu naixement.

2. Les persones són identificades pel seu nom i cognoms.

3. L'encarregat imposarà un nom i uns cognoms d'ús corrent al nascut la filiació del qual siga desconeguda. Igualment imposarà, després d'haver-los advertit i transcorregut un termini de tres dies, un nom d'ús corrent quan els que estiguen obligats a fixar-lo no l'indiquen.

4. A petició de l'interessat o del seu representant legal, l'encarregat del registre substituirà el nom propi d'aquell pel seu equivalent en qualsevol de les llengües espanyoles.

Article 51. *Principi de lliure elecció del nom propi.*

El nom propi serà triat lliurement i només quedarà subjecte a les següents limitacions, que s'interpretaran restrictivament:

1r No es podran consignar més de dos noms simples o un de compost.

2n No es podran imposar noms que siguen contraris a la dignitat de la persona ni els que facen confusa la identificació.

3r No es podrà imposar al nascut un nom que tinga un dels seus germans amb idèntics cognoms, llevat que haja mort.

Article 52. *Canvi de nom.*

L'encarregat del Registre Civil, per mitjà d'un procediment registral, podrà autoritzar el canvi de nom amb la declaració prèvia de l'interessat, que haurà de provar l'ús habitual del nou nom, i sempre que hi concórreguen les altres circumstàncies exigides en la legislació del Registre Civil.

Article 53. *Canvi de cognoms per mitjà de declaració de voluntat.*

L'encarregat pot, per mitjà de declaració de voluntat de l'interessat, autoritzar el canvi de cognoms en els casos següents:

1r La inversió de l'orde de cognoms.

2n L'anteposició de la preposició «de» al primer cognom que fóra usualment nom propi o començara per tal, així com les conjuncions «i» o «y» entre els cognoms.

3r L'acomodació dels cognoms dels fills majors d'edat o emancipats al canvi de cognoms dels pares quan aquells ho consenten expressament.

4t La regularització ortogràfica dels cognoms a la llengua espanyola corresponent i l'adequació gràfica a l'espanyol de la fonètica de cognoms també estrangers.

5t Quan sobre la base d'una filiació rectificada amb posterioritat, el fill o els seus descendents pretenguen conservar els cognoms que van usar abans de la rectificació. Esta conservació de cognoms s'haurà d'instar dins dels dos mesos següents a la inscripció de la nova filiació o, si és el cas, a la majoria d'edat.

Article 54. *Canvi de cognoms per mitjà d'expedient.*

1. L'encarregat del registre pot autoritzar el canvi de cognoms, amb l'expedient previ instruït en forma reglamentària.

2. Són requisits necessaris de la petició de canvi de cognoms:

a) Que el cognom en la forma proposada constituïska una situació de fet, i que siga utilitzat habitualment per l'interessat.

b) Que el cognom o cognoms que es tracten d'unir o modificar pertanguen legítimament al peticionari.

c) Que els cognoms que resulten del canvi no provenen de la mateixa línia.

Es podrà formular oposició fundada únicament en l'incompliment dels requisits exigits.

3. Bastarà que concórrega el requisit de l'ús habitual del cognom proposat, sense que es complisquen els requisits b) i c) de l'apartat 2, si el cognom o cognoms sol·licitats corresponen a qui té acollit l'interessat, sempre que aquells o, si han mort, els seus hereus, donen el seu consentiment al canvi. En tot cas, es requerix que el cònjuge i descendents del titular del cognom, per si mateix o a través dels seus representants legals, assentisquen al canvi.

4. No serà necessari que concórrega l'ús habitual del cognom proposat, és suficient que es complisquen el segon i tercer requisit previstos en l'apartat 2 per a canviar o modificar un cognom contrari a la dignitat o que ocasione greus inconvenients.

Article 55. *Autorització del canvi de cognoms en circumstàncies excepcionals.*

Quan es tracte de víctimes de violència de gènere o dels seus descendents, que visquen o hagen viscut en cases en què s'haja produït esta situació, així com en aquells supòsits en què la urgència de la situació o les circumstàncies excepcionals ho requerisquen, es podrà autoritzar el canvi de cognoms per orde del Ministeri de Justícia, en els termes fixats reglamentàriament.

Article 56. *Cognoms amb element estranger.*

Qui adquireix la nacionalitat espanyola conservarà els cognoms que tinga en forma diferent de la legal, sempre que ho declare en l'acte d'adquirir-la o dins dels dos mesos

següents a l'adquisició o a la majoria d'edat, i que els cognoms que es pretenen conservar no resulten contraris a l'orde públic internacional.

En cas de ciutadans espanyols que tinguen igualment la nacionalitat d'un altre Estat membre de la Unió Europea, els canvis de cognoms voluntaris realitzats de conformitat amb les regles relatives a la determinació de cognoms aplicables en este últim Estat seran reconeguts a Espanya, excepte quan el canvi siga contrari a l'orde públic espanyol, o bé quan el canvi siga resultat d'una resolució judicial que no ha sigut reconeguda a Espanya.

Article 57. Regles comunes al canvi de nom i cognoms.

1. El canvi de cognoms afecta totes les persones subjectes a la pàtria potestat i també als altres descendents que ho consenten expressament.

2. El canvi de nom i cognoms s'inscriurà en el registre individual de l'interessat. La dita inscripció té caràcter constitutiu.

3. Els canvis assenyalats en els paràgrafs anteriors podran ser sol·licitats pel mateix interessat si és major de setze anys.

CAPÍTOL SEGON

Inscripcions relatives al matrimoni

Article 58. Expedient matrimonial.

1. La celebració del matrimoni en forma civil correspon als alcaldes o als regidors en els quals aquells deleguen.

2. La celebració del matrimoni requerirà la tramitació d'un expedient en què els contraents acrediten el compliment dels requisits de capacitat i la inexistència d'impediments o la seua dispensa, d'acord amb el que preveu el Codi Civil. La tramitació de l'expedient correspon al secretari de l'ajuntament, que podrà sol·licitar els informes i practicar les diligències pertinents per a apreciar la legalitat i veracitat del matrimoni.

La tramitació de l'expedient mencionat es regirà pel que disposa esta llei i el reglament que la desplegue i, supletòriament, pel que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

3. L'expedient acabarà amb una resolució del secretari de l'ajuntament en què s'autoritze o denegue la celebració del matrimoni. La denegació haurà de ser motivada i expressar, si és el cas, amb claredat la falta de capacitat o l'impediment en què funda la denegació.

4. Contra esta resolució es pot interposar recurs davant de l'encarregat del Registre Civil, la resolució del qual se sotmetrà al règim de recursos previst per esta llei davant de la Direcció General dels Registres i del Notariat.

5. Resolt favorablement l'expedient, l'alcalde o regidor celebrarà el matrimoni en la forma prevista en el Codi Civil i, a continuació, estendrà l'acta amb la seua firma, la dels contraents i els testimonis i la remetrà, preferentment per via telemàtica, al Registre Civil.

6. En el cas de matrimonis celebrats fora d'Espanya, la instrucció de l'expedient i la celebració del matrimoni, de conformitat amb les regles establides en els apartats anteriors, corresponen al cònsol encarregat de l'oficina consular del Registre Civil.

7. En els casos de celebració del matrimoni secret a què es referix l'article 54 del Codi Civil, la tramitació es farà de manera reservada i la inscripció se sotmetrà al règim de publicitat restringida previst en els articles 83 i 84 de la present llei.

Article 59. Inscripció del matrimoni.

1. El matrimoni autoritzat i celebrat segons el procediment previst en l'article anterior s'inscriurà en els registres individuals dels contraents.

2. El matrimoni celebrat davant d'una autoritat estrangera accedirà al Registre Civil espanyol per mitjà de la inscripció de la certificació corresponent, sempre que tinga eficàcia, d'acord amb el que preveu la present llei.

3. El matrimoni celebrat a Espanya en forma religiosa accedirà al Registre Civil per mitjà de la inscripció de la certificació de l'església o confessió respectiva, d'acord amb el que preveu l'article 63 del Codi Civil.

4. La inscripció fa fe del matrimoni i de la data i lloc en què es contrau.

Article 60. Inscripció del règim econòmic del matrimoni.

1. Junt amb la inscripció de matrimoni s'inscriuran el règim econòmic matrimonial legal o pactat que regisca el matrimoni i els pactes, resolucions judicials o altres fets que el puguen afectar.

Sense perjudi del que preveu l'article 1333 del Codi Civil, en cap cas el tercer de bona fe resultarà perjudicat sinó des de la data de la inscripció del règim econòmic matrimonial o de les seues modificacions.

2. S'inscriuran les actes per les quals es declara la notorietat del règim econòmic matrimonial legal o pactat.

Article 61. Inscripció de la separació, nul·litat i divorci.

El secretari judicial del jutjat o tribunal que haja dictat la resolució judicial ferma de separació, nul·litat o divorci haurà de remetre'n el testimoni, per mitjans electrònics, a l'oficina del Registre Civil, la qual practicarà de forma immediata la corresponent inscripció. Les resolucions judicials que resolguen sobre la nul·litat, separació i divorci podran ser objecte d'anotació fins que adquirisquen fermesa.

Les resolucions sobre dissolució de matrimoni canònic, dictades per autoritat eclesiàstica reconeguda, s'inscriuran si complixen els requisits que preveu l'ordenament jurídic.

CAPÍTOL TERCER

Inscripció de la defunció

Article 62. Inscripció de la defunció.

1. La inscripció de la defunció en el Registre Civil és obligatòria. La inscripció fa fe de la mort d'una persona i de la data, hora i lloc en què es produïx. En la inscripció ha de figurar així mateix la identitat del difunt.

2. La inscripció de la defunció es practicarà en virtut de la declaració documentada en el formulari oficial, acompanyat del certificat mèdic de la defunció. Si no hi ha certificat, és incomplet o si, a juí de l'encarregat, s'ha de complementar la documentació acreditativa de la defunció, es requerirà un dictamen mèdic del facultatiu.

3. El funcionari competent, una vegada rebuda i examinada la documentació, practicarà immediatament la inscripció i expedirà el certificat de la defunció. L'encarregat, una vegada practicada la inscripció, expedirà la llicència per a l'enterrament o incineració en el termini que s'establisca reglamentàriament.

4. La inscripció de la defunció tancarà el registre individual. En cap cas el codi personal podrà tornar a ser assignat.

Article 63. Obligats a promoure la inscripció de defunció.

Estan obligats a promoure la inscripció de defunció:

1r. La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris on es produïska la defunció.

2n. El personal mèdic que certifica la defunció, quan haja tingut lloc fora de l'establiment sanitari.

3r. Els parents del difunt o persona a qui estos autoritzen.

4t. El director de l'establiment, qualsevol habitant de la casa on s'haja produït la defunció, o si és el cas, l'autoritat que corresponga.

5t. Qualsevol persona que tinga coneixement d'una defunció ho comunicarà a l'autoritat competent, que vindrà obligada a promoure la inscripció de la defunció.

Article 64. Comunicació de la defunció pels centres sanitaris.

La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris comunicarà a l'oficina del Registre Civil que s'assigne cada una de les defuncions que hagen tingut lloc en el seu centre sanitari. La comunicació es remetrà per mitjans electrònics en el termini que s'establisca reglamentàriament per mitjà de l'enviament del formulari oficial degudament ple, acompanyat del certificat mèdic.

Article 65. Inscripció de la defunció per declaració dels obligats.

Respecte de les defuncions que s'hagen produït fora d'un establiment sanitari, els qui estiguen obligats a promoure'n la inscripció informaran de la defunció tan ràpidament com siga possible a l'autoritat pública, que la comunicarà immediatament a l'oficina del Registre Civil.

Article 66. Certificat mèdic de defunció.

En cap cas es podrà efectuar la inscripció de defunció sense que s'haja presentat davant del Registre Civil el certificat mèdic de defunció.

Article 67. Supòsits especials d'inscripció de la defunció.

1. Quan el cadàver haja desaparegut o s'haja inhumat abans de la inscripció, serà necessària una resolució judicial, un procediment registral o una orde de l'autoritat judicial en què s'acredite legalment la defunció.

2. Si hi ha indicis de mort violenta o en qualsevol cas en què s'hagen d'incoar diligències judicials, la inscripció de la defunció no suposarà per si mateixa la concessió de llicència de soterrament o incineració. La dita llicència s'expedirà quan l'autoritze l'òrgan judicial competent.

CAPÍTOL QUART

Altres inscripcions

Article 68. Inscripció de la nacionalitat i del veïnatge civil.

1. L'adquisició de la nacionalitat espanyola per residència, carta de naturalesa i opció, així com la seua recuperació i les declaracions de voluntat relatives al veïnatge, s'inscriuran en el registre individual. Estes inscripcions tindran caràcter constitutiu.

No es podrà inscriure la nacionalitat espanyola adquirida per qualsevol de les vies que reconeix l'ordenament jurídic si no s'ha efectuat la inscripció prèvia de naixement.

La inscripció de la pèrdua de la nacionalitat tindrà caràcter merament declaratiu.

2. Per a fer les inscripcions relatives a la nacionalitat i al veïnatge civil, serà títol suficient aquell a través del qual s'haja reconegut la nacionalitat espanyola o el veïnatge civil que corresponga.

Article 69. Presumpció de nacionalitat espanyola.

Sense perjudi del que disposa el Codi Civil i fins que no conste l'estrangeria dels pares, es presumixen espanyols els nascuts en territori espanyol de pares també nascuts a Espanya.

La mateixa presumpció regix per al veïnatge.

Article 70. Emancipació i benefici de la major edat.

1. En el registre individual s'inscriuran l'emancipació i el benefici de la major edat.
2. L'emancipació per concessió dels qui exercixen la pàtria potestat s'inscriu en virtut d'escriptura pública o per compareixença davant de l'encarregat.
3. L'emancipació per concessió judicial i el benefici de la major edat s'inscriuen en virtut de resolució judicial.
4. L'emancipació tàcita o per vida independent es podrà inscriure per mitjà de l'acreditació documental de la situació d'independència i el consentiment dels qui exercixen la pàtria potestat.

La concessió d'emancipació i l'emancipació per vida independent, així com el benefici de la major edat, no produiran efectes davant de tercers mentre no s'inscriguen en el Registre Civil.

Article 71. Inscripció de la pàtria potestat i les seues modificacions.

1. Els fets que afecten les relacions paternofiliars s'inscriuran en el registre individual de la persona subjecta a pàtria potestat i en el del seu progenitor o en els dels seus progenitors.

Són inscriptibles les resolucions judicials que afecten la titularitat, l'exercici i les modificacions de la pàtria potestat. En particular, les que es produïsquen com a conseqüència de la nul·litat, separació i divorci dels progenitors.

2. També s'inscriurà l'extinció, privació, suspensió, pròrroga i rehabilitació de la pàtria potestat.

3. En idèntics termes s'inscriurà tot el que es referix a les figures semblants o assimilables a la pàtria potestat, que siguen de dret civil propi de les comunitats autònomes.

Article 72. Modificació judicial de la capacitat i declaració del concurs de persona física.

1. La declaració judicial de modificació de la capacitat, així com la resolució que la deixi sense efecte o la modifique, s'inscriuran en el registre individual de l'afectat.

La inscripció de la modificació judicial de la capacitat expressarà l'extensió i límits d'esta, així com si la persona queda subjecta a tutela o curatela segons la resolució judicial.

2. S'inscriuran en el Registre Civil la declaració de concurs, la intervenció o, si és el cas, la suspensió de les facultats d'administració i disposició, així com el nomenament dels administradors concursals.

Article 73. Inscripció de tutela, curatela i les seues modificacions.

1. S'inscriuran en el registre individual de la persona amb capacitat modificada judicialment les resolucions judicials en què es nomena tutor o curador.

Així mateix, tindran accés al Registre Civil les mesures judicials sobre guarda o administració i sobre vigilància o control dels dits càrrecs tutelars.

2. Estes resolucions només seran oposables enfront de tercers quan s'hagen practicat les oportunes inscripcions.

Article 74. Inscripció de determinades representacions legals.

1. Tenen accés al registre individual la representació de l'absent i la designació d'administrador pel jutge en el cas previst en l'article 299 bis del Codi Civil.

2. Igualment, podrà tindre accés al Registre Civil qualsevol representació que s'atorgue per mitjà de nomenament especial i comprega l'administració i guarda d'un patrimoni.

Article 75. Inscripció de tutela automàtica o administrativa.

S'inscriurà en el registre individual del menor o de la persona amb capacitat modificada judicialment en situació de desemparament la subjecció a la tutela per l'entitat pública a la qual, en el territori respectiu, estiga encomanada la protecció dels menors o de les persones

amb capacitat modificada judicialment en els termes previstos per la legislació que resulte aplicable.

Article 76. *Inscripció d'actes relatius al patrimoni protegit de les persones amb discapacitat.*

És inscripció en el registre individual de la persona amb discapacitat el document públic o la resolució judicial relatius a la constitució i la resta de circumstàncies relatives al patrimoni protegit i a la designació i modificació d'administradors del dit patrimoni.

Article 77. *Inscripció d'autotutela i apoderaments preventius.*

És inscripció en el registre individual de l'interessat el document públic de constitució d'autotutela i l'apoderament preventiu previstos en la legislació civil.

Article 78. *Inscripcions de declaració d'absència i defunció.*

1. Les declaracions judicials d'absència i defunció s'inscriuran en el registre individual del declarat absent o difunt.

2. En la inscripció de la declaració de defunció s'expressarà la data a partir de la qual es considera ocorreguda la mort.

CAPÍTOL QUINT

Inscripcions en circumstàncies excepcionals

Article 79. *Inscripcions en circumstàncies excepcionals.*

Quan per circumstàncies excepcionals imputables al funcionament del Registre Civil no siga possible practicar la inscripció, s'alçarà acta de naixement, matrimoni o defunció amb els requisits de l'assentament corresponent per les autoritats o funcionaris que assenyalen el Reglament.

Esta acta serà títol suficient per a inscriure el fet o l'acte al qual es referix el paràgraf anterior amb independència del temps transcorregut des del fet i sense necessitat d'incoar un expedient d'inscripció fora de termini.

TÍTOL VII

Publicitat del Registre Civil

CAPÍTOL PRIMER

Instruments de publicitat registral

Article 80. *Mitjans de publicitat del Registre Civil.*

1. La publicitat de les dades que consten en el Registre Civil es farà de les formes següents:

1a. Per mitjà de l'accés de les administracions i funcionaris públics, en l'exercici de les seues funcions i sota la seua responsabilitat, a les dades que consten en el Registre Civil.

També es podrà tindre coneixement de les dades que consten en el Registre Civil per mitjà dels procediments especials que acorde la Direcció General dels Registres i del Notariat, quan la informació haja de ser subministrada de manera periòdica i automatitzada per al compliment de fins públics, o quan siga necessària perquè les entitats de certificació regulades en la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de firma electrònica, comprovem que no

s'ha produït l'extinció dels certificats electrònics per les causes previstes en l'article 8, apartat 1, lletra e), de la dita llei.

2a. Per mitjà de certificació.

2. Les administracions i els funcionaris públics en l'exercici de les seues competències només podran exigir als ciutadans la presentació de certificats del Registre Civil quan les dades objecte del certificat no estiguen en poder d'aquelles, o quan siga impossible obtindre-les directament per mitjans electrònics.

3. El que disposa este article s'entén sense perjudi del règim de publicitat restringida a què es referixen els articles 83 i 84 de la present llei.

4. Amb caràcter excepcional i amb fins d'investigació familiar, històrica o científica, es podrà autoritzar l'accés a la informació registral en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

Article 81. *Expedició de certificats.*

1. Són competents per a expedir certificats de les dades que consten en els assentaments del Registre Civil els encarregats de les oficines del Registre Civil.

2. Els certificats s'expediran per mitjans electrònics. Excepcionalment, també es podran expedir per mitjans no electrònics. A petició de l'interessat, els certificats podran ser bilingües.

3. Els certificats previstos en l'apartat anterior es presumixen exactes i constituïxen prova plena dels fets i actes inscrits en el Registre Civil.

4. Quan per circumstàncies excepcionals el certificat no siga conforme amb les dades que consten en el Registre Civil, caldrà ajustar-se al que resulte d'este, sense perjudi de la responsabilitat que siga procedent.

Article 82. *Classes de certificats.*

1. Els certificats podran ser literals o en extracte. Excepte si es fa la sol·licitud expressa en sentit contrari, s'expedirà el certificat en extracte. Si no consta cap assentament, la certificació serà negativa.

2. Els certificats literals comprendran la totalitat del contingut de l'assentament o assentaments a què es referisquen.

3. Els certificats en extracte contindran les dades que es determinen reglamentàriament.

CAPÍTOL SEGON

Dades sotmeses a règim de protecció especial

Article 83. *Dades amb publicitat restringida.*

1. Als efectes de la present llei, es consideraran dades especialment protegides:

- a) La filiació adoptiva i la desconeguda.
- b) Els canvis de cognom autoritzats per ser víctima de violència de gènere o el seu descendent, així com altres canvis d'identitat legalment autoritzats.
- c) La rectificació del sexe.
- d) Les causes de privació o suspensió de la pàtria potestat.
- e) El matrimoni secret.

2. Estaran sotmesos al mateix règim de protecció els documents arxivats perquè contenen els punts mencionats en l'apartat anterior o els que estiguen incorporats a expedients que tinguen caràcter reservat.

3. Els assentaments que continguen informació relativa a les dades descrites en l'apartat anterior seran efectuats de la manera que reglamentàriament es determine a fi

que, excepte el mateix inscrit, només s'hi puga accedir amb l'autorització expressada en l'article següent.

Article 84. *Accés als assentaments que continguen dades especialment protegides.*

Només l'inscrit o els seus representants legals podran accedir als assentaments que continguen dades especialment protegides en els termes que reglamentàriament s'establisquen o autoritzar a terceres persones la publicitat d'estos assentaments.

Si l'inscrit ha mort, l'autorització per a accedir a les dades especialment protegides només podrà efectuar-la el jutge de primera instància del domicili del sol·licitant, sempre que justifique interès legítim i raó fundada per a demanar-ho.

En el supòsit del paràgraf anterior, es presumix que tenen interès legítim el cònjuge del difunt, parella de fet, ascendents i descendents fins al segon grau.

TÍTOL VIII

Règim de recursos

Article 85. *Recursos contra les decisions adoptades pels encarregats de les oficines del Registre Civil.*

1. Contra les decisions adoptades pels encarregats de les oficines central, generals i consulars del Registre Civil en l'àmbit de les competències atribuïdes per esta llei, els interessats només podran interposar recurs davant de la Direcció General dels Registres i del Notariat, en el termini d'un mes.

2. En el cas de denegació d'inscripció de sentències i altres resolucions judicials estrangeres, la competència de les quals correspon a l'oficina central del Registre Civil, l'interessat només podrà instar procediment judicial d'execuàtur.

Article 86. *Presentació del recurs i termini de resolució.*

1. El recurs es dirigirà a la Direcció General dels Registres i del Notariat i es formularà en els termes que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

L'interessat podrà presentar el recurs en qualsevol dels llocs previstos per a la presentació d'escrits i sol·licituds fent ús dels mitjans que preveu l'ordenament jurídic.

2. La Direcció General resoldrà el recurs en el termini dels sis mesos següents a la recepció de l'escrit d'interposició.

Transcorregut este termini sense que la Direcció General dels Registres i del Notariat haja dictat i notificat resolució expressa, es considerarà desestimada la pretensió, i quedarà expedita la via jurisdiccional corresponent.

Article 87. *Òrgan jurisdiccional competent.*

1. Les resolucions i actes de la Direcció General dels Registres i del Notariat podran ser impugnats davant del jutjat de primera instància de la capital de província del domicili del recurrent, de conformitat amb el que preveu l'article 781 bis de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil. En estos processos serà citada l'esmentada Direcció General a través de la seua representació processal.

2. Queden exceptuats del número anterior les resolucions i actes de la Direcció General dels Registres i del Notariat relatius a la sol·licitud de nacionalitat per residència que en aplicació de l'article 22.5 del Codi Civil se sotmeten a la jurisdicció contenciosa administrativa.

3. La Direcció General dels Registres i del Notariat podrà impugnar davant del jutjat de primera instància competent les decisions adoptades pels encarregats de les oficines perquè són contràries a la doctrina establida pel centre directiu. En estos processos seran citats els interessats.

TÍTOL IX

Els procediments registrals

CAPÍTOL PRIMER

Regles generals dels procediments registrals

Article 88. *Tramitació dels procediments registrals.*

1. Els procediments registrals seran tramitats i resolts per l'encarregat del Registre Civil de l'oficina on es pretenga efectuar l'assentament. Els procediments de rectificació d'assentaments els tramitarà l'encarregat de l'oficina que els haja practicat.

2. La tramitació del procediment s'ajustarà a les regles previstes en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, en els termes que reglamentàriament es disposen. El silenci administratiu en els procediments registrals serà negatiu.

Article 89. *Legitimació per a promoure els procediments registrals.*

A més del ministeri fiscal, poden promoure els procediments registrals els qui estiguen obligats a promoure'n la inscripció i qualsevol persona que tinga interés en els assentaments.

CAPÍTOL SEGON

Rectificació dels assentaments del Registre Civil

Article 90. *Rectificació judicial dels assentaments.*

Els assentaments estan davall la salvaguarda dels tribunals i la seua rectificació s'efectuarà en virtut de resolució judicial ferma, de conformitat amb el que preveu l'article 781 bis de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.

Article 91. *Rectificació dels assentaments per procediment registral.*

1. No obstant el que preveu l'article anterior, es poden rectificar a través d'un procediment registral:

- a) Les mencions errònies de les dades que hagen de constar en la inscripció.
- b) Els errors que procedixen d'un document públic o eclesiàstic rectificat ulteriorment.
- c) Les divergències que s'aprecien entre la inscripció i els documents en virtut dels quals s'haja practicat.

2. La menció registral relativa al nom i sexe de les persones es rectificarà per mitjà de procediment registral quan es complisquen els requisits de l'article 4 de la Llei 3/2007, de 15 de març, reguladora de la rectificació registral relativa al sexe de les persones. En estos casos, la inscripció tindrà eficàcia constitutiva.

CAPÍTOL TERCER

Declaracions amb valor de simple presumpció

Article 92. *Declaracions amb valor de simple presumpció.*

1. Amb un procediment registral previ, es pot declarar amb valor de simple presumpció:
 - a) Que no ha ocorregut cap fet determinat que puga afectar l'estat civil.

- b) La nacionalitat, veïnatge civil o qualsevol estat, si no consta en el Registre Civil.
- c) El domicili dels apàtrides.
- d) L'existència dels fets mentres per força major siga impossible l'accés a la informació continguda en el Registre Civil.
- e) El matrimoni la celebració del qual conste i que no puga ser inscrit perquè no s'han acreditat degudament els requisits que el Codi Civil exigix perquè siga vàlid.

2. L'acreditació de les circumstàncies detallades en l'apartat anterior s'efectuarà en els termes que es determinen reglamentàriament.

Article 93. *Caràcter, anotació i publicitat de les declaracions amb valor de simple presumpció.*

1. Les declaracions amb valor de simple presumpció tenen la consideració d'una presumpció legal *iuris tantum*.

2. L'anotació de les declaracions és obligatòria i necessitarà la data a què estes es referixen.

3. El testimoni de les declaracions, literal o en extracte, expressarà sempre el seu valor de simple presumpció.

La publicitat de les anotacions i declaracions queda subjecta a les mateixes restriccions que la present llei preveu per a les inscripcions.

TÍTOL X

Normes de dret internacional privat

Article 94. *Primacia del dret convencional i de la Unió Europea.*

Les normes del present títol s'aplicaran sense perjudi del que disposen la normativa de la Unió Europea i els tractats i instruments internacionals vigents a Espanya.

Article 95. *Traducció i legalització.*

1. Els documents no redactats en una de les llengües oficials espanyoles o escrits en lletra antiga o poc intel·ligible s'hauran d'acompanyar de traducció feta per l'òrgan o el funcionari competents. No obstant això, si a l'encarregat del registre li consta el contingut del document podrà prescindir de la traducció.

2. Tot document expedit per un funcionari o autoritat estrangera es presentarà amb la corresponent legalització. No obstant això, queden exempts de legalització els documents l'autenticitat dels quals consta a l'encarregat del registre i aquells que arriben per via oficial o per diligència suficient.

3. L'encarregat que dubte de l'autenticitat d'un document farà les comprovacions oportunes en el mínim de temps possible.

Article 96. *Resolucions judicials estrangeres.*

1. Només serà procedent la inscripció en el Registre Civil espanyol de les sentències i la resta de resolucions judicials estrangeres que hagen adquirit fermesa. Tractant-se de resolucions de jurisdicció voluntària, estes hauran de ser definitives. En cas que la resolució no tinga fermesa o caràcter definitiu, únicament serà procedent l'anotació registral en els termes que preveu l'ordinal 5t de l'apartat 3 de l'article 40 de la present llei.

2. La inscripció de les resolucions judicials estrangeres es podrà instar:

1r Amb la superació prèvia del tràmit de l'exequàtur previst en la Llei d'Enjudiciament Civil de 1881. Fins llavors només podran ser objecte d'anotació en els termes que preveu l'ordinal 5t de l'apartat 3 de l'article 40 de la present llei.

2n Davant de l'encarregat del Registre Civil, que la farà sempre que verifique:

- a) La regularitat i autenticitat formal dels documents presentats.
- b) Que el tribunal d'origen haja basat la seua competència judicial internacional en criteris equivalents als previstos en la legislació espanyola.
- c) Que totes les parts van ser degudament notificades i amb temps suficient per a preparar el procediment.
- d) Que la inscripció de la resolució no és manifestament incompatible amb l'orde públic espanyol.

L'encarregat del Registre Civil haurà de notificar la seua resolució a tots els interessats i afectats per esta. Contra la resolució de l'encarregat del Registre Civil els interessats i els afectats podran sol·licitar exequàtur de la resolució judicial o bé interposar recurs davant de la Direcció General dels Registres i del Notariat en els termes que preveu la present llei. En els dos casos s'anotará la resolució en els termes que preveu l'ordinal 5t de l'apartat 3 de l'article 40, si se sol·licita expressament.

3. El règim jurídic previst en el present article per a les resolucions judicials estrangeres serà aplicable a les resolucions pronunciades per autoritats no judicials estrangeres en matèries la competència de les quals corresponga, segons el dret espanyol, al coneixement de jutges i tribunals.

Article 97. *Document estranger extrajudicial.*

Un document públic estranger no judicial és títol per a inscriure el fet o acte de què dóna fe sempre que complisca els requisits següents:

1r Que el document haja sigut atorgat per una autoritat estrangera competent d'acord amb la legislació del seu estat.

2n Que l'autoritat estrangera haja intervingut en la confecció del document duent a terme funcions equivalents a les que exercixen les autoritats espanyoles en la matèria de què es tracte.

3r Que el fet o acte contingut en el document siga vàlid d'acord amb l'ordenament designat per les normes espanyoles de dret internacional privat.

4t Que la inscripció del document estranger no resulte manifestament incompatible amb l'orde públic espanyol.

Article 98. *Certificació d'assentaments estesos en registres estrangers.*

1. La certificació d'assentaments estesos en registres estrangers és títol per a la inscripció en el Registre Civil espanyol sempre que es verifiquen els requisits següents:

a) Que el certificat haja sigut expedit per una autoritat estrangera competent d'acord amb la legislació del seu estat.

b) Que el registre estranger de procedència tinga, quant als fets de què dóna fe, garanties anàlogues a les exigides per a la inscripció per la llei espanyola.

c) Que el fet o acte contingut en el certificat registral estranger siga vàlid d'acord amb l'ordenament designat per les normes espanyoles de dret internacional privat.

d) Que la inscripció del certificat registral estranger no resulte manifestament incompatible amb l'orde públic espanyol.

2. En cas que el certificat constituísca un mer reflex registral d'una resolució judicial prèvia, esta serà el títol que tinga accés al registre. Amb este fi, s'haurà de reconèixer la resolució judicial d'acord amb algun dels procediments previstos en l'article 96 de la present llei.

3. Es completaran pels mitjans legals o convencionals oportuns les dades i circumstàncies que no es puguén obtindre directament del certificat estranger, perquè no els conté o per defectes formals que afecten l'autenticitat o la realitat dels fets que incorporen.

Article 99. *Declaració de coneixement o voluntat.*

1. Els fets i actes que afecten l'estat civil de les persones, i que accedixen al Registre Civil per mitjà de declaració de coneixement o voluntat, s'hauran d'ajustar al seu corresponent ordenament aplicable, determinat d'acord amb les normes espanyoles de dret internacional privat.

2. Sense perjudi del que s'ha dit en el número anterior, l'accés al registre de fets i actes relatius a l'estat de les persones a través de declaració de coneixement o voluntat es durà a terme en els casos, formes, procediments i modalitats establits en esta llei.

Article 100. *Acreditació del contingut i vigència de la llei aplicable als fets i actes relatius a l'estat civil.*

1. El contingut i la vigència del dret estranger en relació amb l'adequació a este d'un fet o acte, l'observança de les formes i solemnitats estrangeres i l'aptitud i capacitat legal necessàries per a l'acte es podran acreditar, entre altres mitjans, per l'asseveració o informe d'un notari o cònsol espanyol, o d'un diplomàtic, cònsol o autoritat competent del país la legislació del qual resulte aplicable. L'encarregat del Registre podrà prescindir d'estos mitjans quan conega suficientment la legislació estrangera de què es tracte.

2. La falta d'acreditació del contingut i la vigència de l'ordenament estranger suposarà la denegació de la inscripció.

Disposició adicional primera. *Ubicació i dotació de les oficines generals del Registre Civil.*

El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències executives en la matèria fixaran, en els seus respectius àmbits territorials, l'emplaçament de les oficines generals del Registre Civil i determinaran, per mitjà de les relacions de llocs de treball, les dotacions de personal necessari.

Disposició adicional segona. *Règim jurídic dels encarregats de l'oficina central del Registre Civil i de les oficines generals del Registre Civil.*

1. En la forma i amb els requisits que reglamentàriament es determinen, les places d'encarregats del Registre Civil es proveiran entre funcionaris de carrera del subgrup A1 que tinguen la llicenciatura en Dret o la titulació universitària que la substituïska i entre secretaris judicials. La convocatòria i la resolució dels concursos per a proveir les places d'encarregat de les oficines generals del Registre Civil correspondrà, en els respectius àmbits territorials, al Ministeri de Justícia i a les comunitats autònomes amb competències executives en la matèria. L'encarregat del Registre Civil rebrà la formació específica que determine el Ministeri de Justícia.

2. El règim jurídic aplicable als encarregats del Registre Civil serà en tot cas el que preveuen la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, i les normes que la despleguen.

L'incompliment o la inobservança de les instruccions, resolucions i circulars de la Direcció General dels Registres i del Notariat es considerarà falta molt greu de conformitat amb el que preveu la lletra i) de l'apartat 2 de l'article 95 de l'Estatut.

El règim de substitució dels encarregats es regularà reglamentàriament.

Correspondrà al Ministeri de Justícia i a les comunitats autònomes amb competències executives en la matèria, en els respectius àmbits territorials, el nomenament dels encarregats de les oficines generals del Registre Civil interins i substituïts.

Disposició adicional tercera. *Expedients de nacionalitat per residència.*

Les sol·licituds d'adquisició de nacionalitat espanyola per residència les iniciaran i tramitaran els òrgans de l'Administració General de l'Estat que determine el Govern mitjançant un real decret.

Disposició addicional quarta. *Constància en el Registre Civil de les defuncions després dels sis mesos de gestació.*

Figuraran en un arxiu del Registre Civil, sense efectes jurídics, les defuncions que es produïsquen després dels sis mesos de gestació i no complisquen les condicions previstes en l'article 30 del Codi Civil, a les quals els progenitors poden atorgar un nom.

Este arxiu quedarà sotmés al règim de publicitat restringida.

Disposició addicional cinquena. *Presentació de sol·licitud i documentació davant dels jutjats de pau.*

Els ciutadans podran presentar la sol·licitud i la documentació necessària per a les actuacions davant del Registre Civil en els jutjats de pau.

Disposició addicional sexta. *Uniformitat dels sistemes i aplicacions informàtiques en les oficines del Registre Civil.*

Totes les oficines del Registre Civil utilitzaran els mateixos sistemes i aplicacions informàtiques. El Ministeri de Justícia proveirà, tant en el seu desenvolupament com en la seua explotació, el conjunt d'aplicacions que suporten l'activitat dels processos operatius que es tramiten en el Registre Civil.

El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències executives en la matèria establiran els mecanismes de coordinació necessaris per a proporcionar els servicis d'accés als sistemes del Registre Civil, suport microinformàtic, formació i atenció a usuaris.

Disposició addicional setèima. *Posada a disposició de les dades d'identificació personal de nacionals i estrangers.*

Per a l'adequada elaboració del codi personal que menciona l'article 6 de la present llei, així com per al seu ús en les aplicacions informàtiques en què siga necessari, el Ministeri de l'Interior posarà a disposició del Ministeri de Justícia les respectives seqüències alfanumèriques que el sistema informàtic vigent atribuisca per al document nacional d'identitat i el número d'identificació d'estrangers, així com les altres dades personals identificatives que consten en les bases de dades dels dos documents.

De la mateixa manera, el Ministeri de Justícia posarà a disposició del Ministeri de l'Interior les dades personals identificatives inscrites en el Registre Civil que hagen de constar en el document nacional d'identitat o número d'identificació d'estrangers.

Disposició addicional octava. *Inscripció de defunció de desapareguts durant la Guerra Civil i la dictadura.*

L'expedient registral, resolt favorablement, serà títol suficient per a practicar la inscripció de la defunció de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la repressió política immediatament posterior, sempre que, de les proves aportades, puga inferir-se raonablement la seua defunció, encara que no siguen immediates a este. En la valoració de les proves es consideraran especialment el temps transcorregut, les circumstàncies de perill i l'existència d'indícis de persecució o violència.

Disposició transitòria primera. *Procediments en tramitació a l'entrada en vigor de la present llei.*

Als procediments i expedients iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei els seran aplicables la Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, i les disposicions dictades per a desplegar-la.

Disposició transitòria segona. *Registres individuals.*

El Govern adoptarà les disposicions normatives necessàries per a la incorporació de les dades digitalitzades des de 1950 que consten en la base de dades del Registre Civil a registres individuals.

Disposició transitòria tercera. *Llibres de família.*

A partir de la data d'entrada en vigor de la present llei no s'expediran més llibres de família.

Els llibres de família expedits amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei continuaran tenint els efectes previstos en els articles 8 i 75 de la Llei del Registre Civil de 8 de juny de 1957 i s'hi continuaran efectuant els assentaments previstos en els articles 36 a 40 del Reglament de la Llei del Registre Civil aprovat pel Decret de 14 de novembre de 1958.

Disposició transitòria quarta. *Extensió i pràctica d'assentaments.*

Els encarregats de les oficines del Registre Civil practicaràn en els llibres i seccions corresponents els assentaments relatius a naixements, matrimonis, defuncions, tuteles i representacions legals, sempre que estos llibres no estiguen digitalitzats.

Disposició transitòria cinquena. *Publicitat formal del Registre Civil no digitalitzat.*

1. La publicitat formal de les dades incorporades a llibres no digitalitzats continuarà regint-se pel que preveu la Llei del Registre Civil de 8 de juny de 1957.

2. No serà aplicable en estos casos el que preveu l'article 37 de la present llei respecte de l'ús de les llengües cooficials.

Disposició transitòria sexta. *Valor històric dels llibres i documents que estan en els arxius del Registre Civil.*

Els llibres i documents que a la data de l'entrada en vigor d'esta llei estiguen en els arxius del Registre Civil es consideraran patrimoni documental amb valor històric en els termes previstos per la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, i per consegüent, no podran ser destruïts.

Disposició transitòria setima. *Oficines consulars de Registre Civil.*

El que disposa esta llei s'aplicarà a les oficines consulars de Registre Civil atenent els mitjans i sistemes informàtics, els canals electrònics i les condicions de funcionament disponibles.

Disposició transitòria octava. *Règim transitori del personal al servici de l'Administració de Justícia destinat en el Registre Civil.*

Fins que es proveïsquen els llocs de treball de les oficines generals del Registre Civil d'acord amb les relacions de llocs de treball que aprobe cada administració competent, el personal funcionari al servici de l'Administració de Justícia que, en el moment de l'entrada en vigor de la present llei, estiga prestant servicis amb destí definitiu en els registres civils únics, on n'hi haja, o tinga assignades funcions de registre en les oficines judicials amb funcions de Registre Civil, podrà continuar exercint les seues funcions respectives i percebent la totalitat de les seues retribucions.

El personal al qual es referix el paràgraf anterior podrà optar a participar en la convocatòria de provisió de llocs de treball de les oficines generals del Registre Civil, en la qual tindrà dret preferent a obtindre destí definitiu per una sola vegada, dins de l'àmbit territorial de l'òrgan convocant. Mentres es queden en estes oficines del Registre Civil, estaran en la situació de servici actiu segons el que preveu l'article 507 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, i l'article 88.3 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de

l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, i percebran les retribucions bàsiques corresponents al seu cos i les complementàries assignades en la relació de llocs de treball.

Els funcionaris que no obtinguen destí en les oficines generals del Registre Civil, per mitjà d'un procés de reordenació d'efectius, seran destinats a les vacants dels òrgans judicials o, si és el cas, fiscals, dins de la mateixa localitat. En cas de no haver-hi suficients places vacants, es modificaran les plantilles o, si és el cas, les relacions de llocs de treball.

Al personal que obtinga destí definitiu en les convocatòries de provisió dels llocs de treball de les oficines generals del Registre Civil se li aplicarà el règim estatutari de l'Administració pública en què preste servicis.

Disposició transitòria novena. *Aplicació de la disposició addicional quarta.*

El que indica la disposició addicional quarta serà aplicable a totes les defuncions que s'han produït amb anterioritat a la seua entrada en vigor, sempre que ho sol·liciten els progenitors en el termini de dos anys des de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Disposició transitòria deu. *Règim transitori dels registres civils exclusius i dels encarregats del Registre Civil Central.*

Mitjançant un reial decret, amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial i amb audiència prèvia de les comunitats autònomes afectades, els actuals registres civils exclusius es transformaran en jutjats de primera instància dins de la mateixa seu. Els encarregats d'estos registres civils exclusius i els secretaris judicials que hi estan destinats passaran a ocupar, respectivament, les places de magistrat i secretari judicial d'estos jutjats de primera instància.

També mitjançant un reial decret, amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial, les places dels actuals encarregats del Registre Civil Central se suprimiran, i es crearan, amb el mateix nombre de places suprimides, places de magistrat de l'Audiència Provincial de Madrid. Els encarregats quedaran adscrits a disposició del president del Tribunal Superior de Justícia de Madrid. Mentres estiguen en esta situació prestaran els seus servicis en els llocs que determine la Sala de Govern i seran destinats a la primera vacant que es produïska en l'Audiència Provincial de Madrid. Els secretaris judicials destinats actualment en el Registre Civil Central quedaran provisionalment adscrits a disposició del secretari de govern del Tribunal Superior de Justícia de Madrid en els termes establits en el Reglament Orgànic del Cos de Secretaris Judicials, i seran destinats a la primera vacant que es produïska en l'Audiència Provincial de Madrid.

Disposició derogatòria. *Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil; Llei 38/1998, de 28 de desembre, de Planta i Demarcació Judicial i Codi Civil.*

Queden derogades totes les normes que s'oposen al que preveu la present llei i, en particular, les següents:

1a Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, excepte en el que disposen les disposicions transitòries tercera, quarta i quinta d'esta llei.

2a Els números 1 i 2 de l'article 27 de la Llei 38/1998, de 28 de desembre, de Planta i Demarcació Judicial.

3a Els articles 325 a 332 del Codi Civil.

Disposició final primera. *Dret supletori.*

En tot el que no es preveu en relació amb la tramitació administrativa dels expedients regulats en la present llei, s'aplicarà la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Disposició final segona. *Referències als encarregats del Registre Civil i als alcaldes.*

1. Les referències que es troben en qualsevol norma referides a jutges o magistrats encarregats del Registre Civil es consideraran fetes a l'encarregat del Registre Civil, de conformitat amb el que preveu esta llei.
2. Les referències que es troben en qualsevol norma al jutge, alcalde o funcionari que actue en representació seua i que són competents per a autoritzar el matrimoni, s'han d'entendre referides a l'alcalde o regidor en qui este delegue.

Disposició final tercera. *Reforma del Codi Civil.*

Es modifica l'article 30 del Codi Civil, que queda redactat en els termes següents:

«Article 30.

La personalitat s'adquirix en el moment del naixement amb vida, una vegada produït el despreniment sencer del si matern.»

Disposició final quarta. *Reforma de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.*

S'afig un nou paràgraf 17 a l'apartat 1 de l'article 52, es modifica la rúbrica del capítol V del títol I del llibre IV i s'afig un nou article 781 bis a la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, en els termes següents:

U. S'afig un nou paràgraf 17 a l'apartat 1 de l'article 52 amb la redacció següent:

«17. En els processos contra les resolucions i actes que dicte la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de Registre Civil, a excepció de les sol·licituds de nacionalitat per residència, serà competent el jutjat de primera instància de la capital de província del domicili del recurrent.»

Dos. Es modifica la rúbrica del capítol V del títol I del llibre IV, que passa a tindre la redacció següent:

«De l'oposició a les resolucions administratives en matèria de protecció de menors, del procediment per a determinar la necessitat d'assentiment en l'adopció i de l'oposició a determinades resolucions i actes de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de Registre Civil.»

Tres. S'afig un nou article 781 bis amb la redacció següent:

«Article 781 bis. *Oposició a les resolucions i actes de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de Registre Civil.*

1. L'oposició a les resolucions de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de Registre Civil, a excepció de les dictades en matèria de nacionalitat per residència, podrà formular-se en el termini de dos mesos des de la seua notificació, sense que siga necessària la formulació de reclamació administrativa prèvia.
2. Qui pretenga oposar-se a les resolucions presentarà un escrit inicial en què expressarà succintament la seua pretensió i la resolució a què s'oposa.
3. El secretari judicial reclamarà a la Direcció General dels Registres i del Notariat un testimoni complet de l'expedient, que haurà de ser aportat en el termini de vint dies.
4. Rebut el testimoni de l'expedient administratiu, el secretari judicial citarà l'actor per vint dies perquè presente la demanda, que es tramitarà d'acord amb el que preveu l'article 753.»

Disposició final quinta. *Taxes municipals.*

S'afeg un apartat 5 a l'article 20 del text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, amb la redacció següent:

«5. Els ajuntaments podran establir una taxa per la instrucció i tramitació dels expedients matrimonials en forma civil i per la celebració d'estos.»

Disposició final sexta. *Adquisició de la nacionalitat espanyola pels néts d'exiliats durant la Guerra Civil i la dictadura.*

El dret d'opció previst en la disposició addicional setèima de la Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'establixen mesures en favor dels que van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la dictadura, podran també exercir-lo els néts de les exiliades espanyoles que van conservar la nacionalitat espanyola després d'haver contret matrimoni amb un estranger després del 5 d'agost de 1954, data d'entrada en vigor de la Llei de 15 juliol de 1954, sempre que no transmeteren la nacionalitat espanyola als seus fills, perquè han seguit la del pare, i formalitzen la seua declaració en este sentit en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la present disposició.

Disposició final setèima. *Competències executives de les comunitats autònomes en matèria de Registre Civil.*

Correspondrà a les comunitats autònomes l'exercici de les competències executives en matèria de Registre Civil d'acord amb els seus estatuts d'autonomia i les lleis.

Disposició final octava. *Títol competencial.*

La present llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució Espanyola, a excepció de la disposició final quarta, que ho fa amb base en l'article 149.1.6a de la Constitució Espanyola, que atribuïx a l'Estat competència exclusiva per a dictar la legislació processal.

Disposició final novena. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern per a dictar totes les disposicions d'aplicació i desplegament de la present llei que siguen necessàries.

Disposició final deu. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor als tres anys de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado», excepte les disposicions addicionals setèima i octava i les disposicions finals tercera i sexta, que entraran en vigor l'endemà de ser publicades en el «Boletín Oficial del Estado».

Fins a l'entrada en vigor de la present llei, el Ministeri de Justícia adoptarà les mesures i els canvis normatius necessaris que afecten l'organització i el funcionament dels registres civils dins del procés de modernització de la justícia.

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 21 de juliol de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO